

Rapport fra besøket i Musée Rigaud 4. desember

De fleste startet besøket på Cafe Vienne kl 12.00 til en velsmakende lunsj.

En perfekt planlegging, fordi utgangen på baksiden gikk rett til Musée Rigaud. Det viste seg å bli ekstra fornuftig, fordi Cafe Vienne klarte ikke å servere vår dessert tidsnok til besøket, men som det ofte skjer her. Det ordnet seg.

Vi fikk en dyktig guide som hadde mye kunnskap om kunsten, livet og vennskapet mellom Maillol og Picasso. Hun innledet ved å si at muséet var litt i tvil om å lage en utstilling av disse to sammen som har så helt forskjellige uttrykk. Det viste seg å fungere bra. Slik utstillingen var organisert fikk vi både se og oppleve at selv om Picasso og Maillol var ulike, hadde de ofte samme fundament for sine arbeider. Intensjonen og ideene de hadde ble uttrykt ved kvinnelige modeller. Begge var inspirert av Gauguin som har sagt en gang: «Jeg maler ikke naturen, men bruker den som en modell for det jeg vil skape» Min personlige opplevelse var at «Hva skulle disse to ha skapt uten kvinnene?». Vi fikk høre at Maillol endelig, etter mange års leiting, fant en kvinne som hadde den perfekte kroppen, men hun var ung og katolsk. Å kle seg naken var helt utelukket.

De to kunstnerne møttes i Paris. Maillol var allerede etablert der da Picasso kom, 20 år yngre. De beholdt kontakt hele livet. Begge hadde spansk(Malaga)/katalansk(Banyuls sur Mer) bakgrunn som bandt dem sammen. På grunn av Francos regime i Spania ble denne regionen av Frankrike et fristed på den tiden.

Det ble en virkelig innholdsrik og interessant omvisning av en guide som hadde mange små historier om livet til disse to kunstnerne. Med ord malte hun fram to personligheter som har skapt noe som vi kan glede oss over, selv om de er borte.

Eksempler på hvordan to kunstnere kan bruke kvinnekroppen til sine uttrykk på hver sin måte.

Takk for foto Staffa og Renee.

Marit Standal Skyum

